

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 4., Vol. 15.

15 dubna-April, 15th, 1981.

OPEN LETTER

ČESKOSLOVENSKÁ FEDERÁLNÍ RADA
THE CZECHOSLOVAK FEDERAL COUNCIL

ČESKOSLOVENSKÁ FEDERÁLNÍ RADA
CONSEIL FÉDÉRAL TCHÉCOSLOVAQUE

To the Government of Canada,
To the Members of Parliament,
To the Canadian People

The aim of this memorandum is to inform you about a detailed plan by the Soviet leadership for the annexation of Czechoslovakia into the Soviet Union.

At the present time we are witnesses to a new wave of attempts at increasing the dependence of many countries on the Soviet Union. Military intervention in Afghanistan, the danger of invasion to Poland, and political pressure on several developing countries in Africa, Asia and Latin America are all but a part of the whole problem. A still practically unseen part of this process is the systematic preparation for subjugation of some Soviet East-European satellites into the institutional framework of the U.S.S.R. Preparations of these steps are in complete disagreement with the Soviet guarantees of the postwar boundaries in Europe, in complete disagreement with the "spirit of the Helsinki Accords", but fully express the future Soviet strategic intentions and goals toward the World.

According to the new Soviet Constitution adopted on October 7, 1977 (Article 73, par. 1), the admission of new republics into the Soviet Union belongs to the exclusive jurisdiction and competence of the Supreme Soviet of the U.S.S.R. This creates a "legal precondition" for future forcible annexations, thereby threatening world peace.

The Annexation of Czechoslovakia is vitally significant for the Soviet Union for the following reasons:

1. Present-day Czechoslovakia, led by the most pro-Soviet regime, has the highest degree of political and moral decay. Therefore, the Soviet Union expects minimal, if any, resistance and the annexation can be carried out "with the consent and upon request from the Party and State officials and from the population".
2. The annexation of Czechoslovakia would facilitate complete control of the border separating the north and south wings of the pro-Soviet satellites and socialist states in Europe. Annexed Czechoslovakia would become the wedge between these countries and would prevent any possible co-ordination if they should want to attempt a united resistance against the U.S.S.R. in the future.
3. The annexation of Czechoslovakia would have severe consequences for the security of Western Europe and North America because the present indirect border between NATO countries and the Soviet Union would be changed for a direct one. This would create a considerable change in the balance of power and would increase the danger of a future conflagration.

The plan for the annexation of Czechoslovakia took concrete form in the period of 1976-1978. The definitive Soviet position was presented in the form of an ultimatum dictated in the course of a closed meeting between the Czechoslovak President, G. Husak, and L. Brezhnev, held during L.I. Brezhnev's visit to Prague on June 2, 1978. Since that time many preparatory steps have been set up and are being gradually executed.

The Czechoslovak Federal Council, a newly founded political organization of Czechs and Slovaks, struggling against the prepared annexation of Czechoslovakia and for the establishment of a free and democratic society in Czechoslovakia, created according to the original plans of the clandestine organization "Věrní zůstaneme II" (we shall remain faithful II), has prepared a detailed analysis of the preparatory steps of the Soviet Union, and is ready to inform the public and government authorities of the Free World. The material concerning the above mentioned facts is available upon request.

On behalf of the
CZECHOSLOVAK FEDERAL COUNCIL

Dr. Jiří Kotas
Chairman

Home telephone number:
(613) 236-8126

Business mailing address:
P.O. Box 13250,
Kanata, Ont., K2K 1X4

Teroristický útok na Rádio Slobodná Európa

V sobotu 21. februára o pol desiatej hodine večer vybuchla bomba pri budove rozhlasu Slobodná Európa v Mníchove. V budove v tom čase bolo prítomných asi 40 zamestnancov, z československej redakcie traja slovenskí členovia: redaktor Skukálek, hlasateľ Antalík a sekretárka Mária Puldová. Zranenie týchto troch zamestnancov bolo vážne, ale na šťastie nie smrteľné. Škody na budove sú značné. Bola to desať kilogramová nálož traskavín v plastickom sáčku, zhotovená rovnako ako bomba, ktorá vybuchla v októbri na oktoberfeste v tomto bavorskom hlavnom meste. Z toho sa usudzuje, že bombu položili medzinárodní ľavicoví teroristi, ktorí provdepodobne majú blízko k tým kruhom, ktoré stanicu od jej založenia nenávideli, osočovali a snažili sa ju všemožne umlčať.

STOP PRESS: Poľská komunistická vláda oznámila, že dovoľuje tvorenie nezávislých roľníckych odborů.

Jen 3% Poláků pro komunisty

První průzkum veřejného mínění v Polsku, organizovaný západním sdělovacím prostředkem, přinesl pro polské vedení sklíčující, i když nikteral neočekávané výsledky:

Jen 2% z 500 dotázaných Poláků považuje SSSR za spřátelenou zemi.

Francouzský týdeník Paris Match který na podzim 1980 anketu organizoval (ovšemže tajně), dále zjistil, že 41% dotázaných považuje vstup sovětských vojsk do Polska za možný 66% by se v tomto případě bránilo.

Ve svobodných volbách by volila komunisty jen 3% dotázaných. Křesťan skodemokratická strana by naproti tomu mohla počítat s 34% a socialistická s 27% hlasů.

SOUTHERN AFRICA

Red ships in Mozambique

Red warships

Reports of Russian ships in the ports of Maputo and Beira underline the warning of the Minister of Defence, General Magnus Malan, that the Red Bear is determined to dig its claws into South Africa. The rich prey

Although the presence of the ships in this case is probably, as officially reported, only a sign of Russia's solidarity with its youngest satellite state in Africa, it can nevertheless be regarded as part of Russia's overall strategy in Africa.

It can be regarded as an experimental run for future action against the Republic. And then it is apparently meant as a veiled warning to South Africa not to carry out hot pursuit operations in this Russian scion.

The new Reagan Administration recently directed a warning against dangers like these through its new Secretary of State, General Alexander Haig.

In the light of America's stated policy of working to terminate Russian action in Africa, over-complacency should not take root. The Reagan Administration is determined to drive Russia and its henchmen from Africa, but admits it is not yet militarily prepared to do so. Russia knows this and can therefore try to achieve its objectives in Southern Africa before American defensibility has been strengthened to such a degree that it could prevent this.

OZNÁMENÍ ČS. FEDERÁLNÍ RADY

VZHLÉDEM K NEUSTÁLE VZRŮSTAJÍCÍ AKTIVITĚ SSSR V SOUVISLOSTI SE SOUČASNÝM VÝVOJEM V POLSKU A VZHLÉDEM K NĚKTERÝM NEBEZPEČNÝM ASPEKTŮM, SPOJENÝM S NADCHÁZEJÍCÍM XVI. SJEZDEM KSČ, JE POTŘEBNÉ ZNOVU ZDŮRAZNIT TOTO:

JAK JSME JIŽ UVEDLI V "MEMORANDU O PLÁNECH SOVĚTSKÉHO SVAZU NA ANEXI ČESKOSLOVENSKA" (VIZ KANADSKÉ LISTY I, 1981, STR. 4-5), MÁ BÝT ANEXE PODLE PŮVODNÍCH SOVĚTSKÝCH PLÁNŮ PROVEDENA V ROZMEZÍ LET 1984-1986, ZÁROVEŇ VŠAK BYLY PŘIPRAVENY URČITÉ KRATŠÍ ČASOVÉ ALTERNATIVY, V SOUVISLOSTI S HLUBOKOU STRUKTURÁLNÍ A POLITICKOU KRIZÍ NĚKTERÝCH OSTATNÍCH VÝCHODOEVROPSKÝCH SYSTÉMŮ. JDE V PRVÉ ŘADĚ O POLSKO.

ZVLÁŠTĚ V MINULÝCH TÝDNECH A DNECH SE NA NEJVYŠŠÍCH STRANICKÝCH A VLÁDNÍCH ÚROVNÍCH V PRAZE DISKUTOVALA A DISKUTUJE MOŽNOST URYCHLENÉHO PROVEDENÍ ANEXE ČESKOSLOVENSKA (TZV. "TĚSNĚJŠÍ ÚSTAVNÍ SPOJENÍ") V PŘÍPADĚ, ŽE V POLSKU DOJDE K OZBROJENÉMU BOJI, KTERÝ BY NA DELŠÍ DOBU ZTÍŽIL, RESP. ÚPLNĚ ZNEMOŽNIL POZEMNÍ SPOJENÍ MEZI SSSR A TŘICETI SOVĚTSKÝMI DIVIZEMI, UMÍSTĚNÝMI VE VÝCHODNÍM NĚMECKU. PRO SSSR JE UDRŽENÍ PLYNULÝCH ZÁSOBOVACÍCH A KONTROLNÍCH KONTAKTŮ S TĚMITO NEJZAPADNĚJŠÍMI JEDNOTKAMI SOVĚTSKÉ ARMÁDY NATO-LIK DŮLEŽITÉ, ŽE V PŘÍPADĚ MASOVÉHO OZBROJENÉHO BOJE V POLSKU MŮŽE K ÚPLNÉMU OBSAZENÍ ČESKOSLOVENSKÉHO ÚZEMÍ JAKO NÁHRADNÍ SPOJNICE A K JEHO "ZABEZPEČENÍ" FORMOU ANEXE DOJÍT PRAKTICKY KDYKOLIV. O TĚTO ALTERNATIVĚ SE HOVOŘILO V NĚKOLIKA TAJNÝCH ZASEDÁNÍCH I NA XXVI. SJEZDU KSSS V MOSKVĚ, KTERÝ SKONČIL PŘED NĚKOLIKA TÝDNY A MÁ BÝT PŘEDMĚTEM JEDNÁNÍ I NA XVI. SJEZDU KSČ V PRAZE.

TÍM VŠÍM SE VYTVÁŘÍ AKUTNÍ A STÁLE JEŠTĚ PRAKTICKY NEZNAMÉ OHNISKO DALŠÍ KRIZE VE STŘEDNÍ EVROPĚ, JEJÍŽ DŮSLEDKY PRO BUDOUCNOST NAŠICH NÁRODŮ MOHOU BÝT NEDOZÍRNÉ. VŠICHNI ČEŠI A SLOVÁCI - JAK DOMA, TAK V ZAHRANIČÍ - SI TO MUSÍ DO DŮSLEDKŮ UVĚDOMIT. NEŽ BUDE SKUTEČNĚ POZDĚ.

5. DUBNA 1981

DR. JIŘÍ KOTAS
PŘEDSEDA

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámoří loď ... \$ 12:00
zámoří letecky ... \$ 15:00

LIDÉ MEZI NÁMI

V březnu t.r. se
mezi krajanů v To-
rontě rozšířila
neuvěřitelná zprá-
va, že Mirek Přís-
tupa je dědečkem!
A jeho paní Marie
je babičkou. Nik-
do tomu nemůže
věřit, ale je to
tak. Od 10. března
t.r., kdy se jejich
synovi Milanovi a
Milanově manželce
Valerii narodil
syn, kterého pokřtili jménem Brett. Mi-
rek Přístupa, syn jednoho ze zakladatelů
Masarykova ústavu Gustava Přístupy, byl
za války v kanadském letectvu, od malič-
ka sokoloval, byl předsedou MMI a navíc
musel dělat, aby uživil početnou rodinu.
Mary a Miro Přístupovi mají 4 syny: nej-
starší Miro, a pak je Milan a dvojčata
Jaroslav a Zdeněk. Vzorová rodina.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto 862-0807
(vedle MASSEY HALL)
zasíláme na dobírku

NAŠI V HAMILTONU

Slíbili jsme našim čtenářům, že v tomto čísle
přineseme básně, kterou u příležitosti 75. na-
rozenin Bedřicha Čechy z Burlingtonu složil
Jan Fellmann. Byla čtena během oběda 8. března:

Hrst věrných krajanů dnes radostně sem spěchá,
by pojedli a popili v radostném kruhu
a zdraví popřáli milému druhu
při pětasedmdesátce Bedřicha Čecha.
V mládí svém věnoval se BOTANICE -
jak rychle řada let těch kol náš chvátá -
byl zdatným příkopníkem firmy Baťa,
až osud nemilý jej poslal přes hranice.

Co zdvěrem chci dodat, věc je prostá:
My rádi jsme, že jsi tu s námi stále.
Tož zakončím to povídkou malou:
Bůh zachovej Tě, Bedřichu náš, do STA!

NOVÍ UPRCHLÍCI STÁLE PŘÍCHÁZEJÍ

Za posledních 7 týdnů se do Kanady přistěhovali
tito imigranti našeho původu; všichni na záru-
ku federální vlády: Hamilton, Ont. - strojnici
Benedikt Kolesa a Karel Grande s rod., ocel. dě-
lník Milan Klinger a elektrotechnik Pavel Mako-
vec. North Bay, Ont. - Jan Kozel. Kingston, Ont. -
jeřábík Mir. Oulehla s rod. Ottawa, Ont. - elektr.
Roman Tomášek, ekonom Christian Kopp s rod., novi-
nářka Katarina Ceslová a elektrotechnik Vlad.
Vrchovský. Kitchener, Ont. - úředník Pavel Řehák
s rod. Cambridge, Ont. - strojník Mir. Popelka s
rod. Windsor, Ont. - instalatér Josef Polák s rod.
Toronto, Ont. - arch. Zd. Zdobinský, instalatér Petr
Bohoněk se snoubenkou Zdenkou Kafkovou, autome-
chanik Josef Hlavenka, Andrej Kovačik s rod.,
fysik Petr Macák s rod., strojník Zd. Rak s rod.,
nástrojář Jar. Fekete, řezník Josef Mikloš s rod.
nástrojář Ján Mikloš s rod. automech. Tomáš Do-
lejší s paní, elektrikář Ot. Jeníček s paní, fo-
tograf Milan Podsedlý s rod., technik Petr Po-
lanský s paní a odb. na zdviže Milan Ptáčník s
rodinou. Mississauga, Ont. - automechanik Pavel
Tříška. Brampton, Ont. - kadeřník Jan Kovář. Sud-
bury, Ont. - mat. odb. Rostislav Firla s rod. a au-
to mechanik Přemysl Staněk s rod. Montreal, Que.
- elektrotechnik Pavel Balcar s rod., Jan Melka,
text. mechanik Milan Hudec s rod. a technik text.
Svat. Kopal s rod. Winnipeg, Man. - strojník Karel

Hladík s rod. a elek-
trikář Jiří Jaterka. Co-
quitlam, BC - kotlář Pa-
vel Suchý s rod. a ú-
četní Dana Brázdilová
s dcerou. Terrace,
B.C. - kominík Jar. Mi-
xan. Red Deer, Alta. -
automech. Alois Kunc
s rod. Calgary, Alta. -
Olga Koutná, Jiří Bár-
tek s rod. a stavební
Dokončení na str. 3.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
Tel.: 364-1787

Bude ČSSR brzy ČSSSR?

Vladimír Škutina

S protáhlym krkem se vrátil Hu-
sák z moskevského velkovepřince
do svého drůbežářství. Na sjezdu
Komunistické strany SSSR /čili
jak jsme říkali: VK Ešenbė/
ho krmili cpanými šiškami připra-
vované tiché anexe. Už dlouho se
obávají Češi a Slováci, že jejich
dvě "socialistické republiky" bu-
dou co nevidět "sovětskými socia-
listickými republikami". Nyní v
zrcadle polských událostí dostá-
vají obavy oprávněnou podobu.

Z dobře informovaných míst /jak
se říká ve zprávách, když není
radno udávat zjevně informáto-
ra - a v tomto případě by to byl
pro informátora rozsudek smrti!/
se dozvíme podrobnosti o tajemné
jednání Leonina Brežněva s jeho
místodržícími v satelitních
guberniích. Učtená okupace Pol-
ska vojsky Varšavského paktu by
hyla nepopulární. Proto je při-
pravena tak zvaná "tichá anexa".
V rámci užší spolupráce zemí Var-
šavského paktu a RVHP čili Come-
comu je připravena výměna vojsk
a administrativ v jednotlivých
členských státech - tedy nejen
v Polsku. Aby to nekřičelo. Čes-
koslovenští vojáci půjdou slou-
žit do Kurdistanu, zauralští vo-
jáci obsadí polské kasárna, celá
polská armáda bude přesunuta tře-
ba na čínské hranice atd. Stejně
tak s administrativou. Vše podle
sovětského vzoru. V Kijevě třeba
nenajdete na úřadě jediného ukra-
jinského úředníka. Sami Rusové.
Totéž platí o Litvě, Lotyšsku a
Estonsku. Litevští úředníci /po-
kud přežili hromadné vyvražďová-
ní a deportaci na Sibiř v letech
Stalinových pogromů na pobaltské
republiky/ slouží kdesi v Rusku
nebo pokud možno v jižních repu-
blikách a veškerá odpovědná mis-
ra ve Vilně, Rize a Tallinu jsou
obsazena ruskými úředníky. Totéž
je připraveno pro Československo,
Polsko, Maďarsko, Bulharsko, a
samozřejmě pro Dederony, Caucasu
prý zatím odolává.
Na papíře zůstane všechno při-
starým. Kvasimatematičnůstky.
Ale ve skutečnosti důkladná oku-
pace. Tichá anexa. Bez jediného
výstřelu. Něco jako hratská vý-
denn zkušenosti.

„Poznámka: Dle usnesení Ústředí
Československého Sokolstva v Za-
hraničí úprava poměru k ČSSR není
slučitelná s členstvím v Sokole nebo
účasti na sokolských podnicích vzhle-
dem k tomu, že je podmíněno pí-
semným prohlášením věrnosti Česko-
slovenské Socialistické Republice“.

(„Sokolský zpravodaj“ vydávaný
Tělocvičnou Jednotou Sokol Masaryk
— Montreal)

VÝZNAMNÉ

JUBILEUM

Dne 18. května t.r. se dožívá v Ottawě
svých 80. narozenin skromná krajanka,
učitelka v Pardubicích do února 1948,
potom exulantka, paní Jarmila Drahot-
ská, roz. Kohoutová, rodačka vysokomýt-
ská. Její otec byl profesorem na gy-
mnasiu v Litomyšli.

Její muž, vynikající důstojník-jezdec,
byl popraven nacisty během 2. světové
války. Její syn Lubor je vysokým stát-
ním úředníkem na ministerstvu obchodu
v Ottawě a její obětavou mateřskou pé-
čí jí splácí laskavou péčí.

K významnému životnímu jubileu "tetě"
Drahotské upřímně blahopřejeme!

Bude vás zajímat

Nedávno jsme se zmínili o lyžařském pře-
borníkovi v předválečné ČSR Cyrilu Musi-
lovi. Doplňujeme některá data: Musil se
narodil 26. listopadu 1907, patrně ve Stud-
nici u Nového Města na Moravě. Za okupace
tam schovával mnohé ilegální pracovníky.
Čs. komunistický režim jej v roce 1949 od-
soudil k 20ti letům vězení. Byl na Borech
a od r. 1952 ve věznici Illava na Sloven-
sku. Tam se v nestřežené chvíli dostal
k dlouhé mannesmannové rouře, vyšplhal se
po ní na 4-metrovou zeď, rouru vzal sebou,
přešel tak další 3 zdi a utekl do Rakous-
ka. Odtamtud emigroval do Kanady. Zemřel
17. 4. 77 a je pohřben na Prospect hřbitově
v Torontě, hrob č. 1146, sekce 30.

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Úřední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

kultura

Český malíř Václav Brožík je upraveně známý po celém světě, zvláště ve Francii, kde dne 15. dubna 1901, tedy před 80ti lety, zemřel. Protože se narodil v březnu roku 1851, uplynulo také 130 let od jeho narození.

VÁCLAV BROŽÍK

1851 - 1901.

Václav Brožík se narodil 6. března 1851 v Hamru u Třemošné, v české vsi. Byl sedmým dítětem malého řemeslníka. Celá rodina musela pracovat od rána do večera a žít skromně. O čtyři roky později se podařilo jeho otci najít práci v Praze, kde Václav začal chodit do školy. Už jako školák s velkou láskou maloval, kreslil. Proto jeho rodiče se svědomitě snažili mu najít jiné zaměstnání než dělnické. Podařilo se jim to! Václav byl přijat jako učeň v jednom litografickém domě na krásném místě - na Malé Straně. Jak rád sem chodil a jak rád tu pracoval! Hlavně proto, že mohl dál kreslit, malovat. Jenomže, i tehdy byly tvrdé doby.. Rakousko-Uhersko bylo poraženo v roce 1866 u Hradce Králové a Prusové obsadili Prahu. Litografický dům byl zavřen a Václav byl bez práce...

Blíží se rok 1868, rok mimořádně důležitý. Díky jeho obdivovatelům a zvláště poctivým českým mecenášům, byl v 17ti letech přijat do Akademie výtvarného umění. Připomínám, že tato Akademie byla založená a udržovaná Vlasteneckou společností přátel umění v Praze. Václav Brožík měl tedy štěstí; podařilo se to, po čem toužil. Byl velmi pilný a brzy byl uznáván jako malíř. V roce 1871, bylo mu tehdy 20 let, jeho jméno bylo už známé po celé Praze: za první olejový obraz, vystavovaný na Žofíně, dostal 300 Florinů! I Jan Neruda byl tak nadšený, že o něm napsal krásný článek do "Národních Listů". A tehdejší přísní kritikové se vyslovili o Václavu Brožíkovi jednomyslně kladně.

Václav Brožík opouští Prahu v roce 1871. Odchází do Drážďan, na Akademii. Ne na dlouho. Brzy se vrací domů. O dva roky později odjíždí do Mnichova. Odtud se opět vrací na pražskou Akademii. V Praze, ho v té době podporovala Krasoumná Jednota, Společnost výtvarného umění, založená v roce 1849. Umožnila mu rozejít se - do Paříže! Po prvé sem přijel před vánocemi roku 1876, bylo mu 25 let. Začal žít v zemi, kterou neznal, ale nezapomínal a byl hrdý na to, že je Čech. Proto byl činný v Česko-Moravské Besedě, založené v roce 1862 a později /v roce 1881/ přeměněné na Česko-Slovanský spolek BESEDA. Zvláště to cituji proto, abychom si uvědomili, že se nevyhýbal Čechům a že naopak rád mezi ně chodil a s nimi spolupracoval.

Jeana z nejznámějších maleb Václava Brožíka: Do pole.

Avšak, aby tu mohl žít, musel hledat cestu vedoucí k povoláním Francouzům i do rodin, prostě tam, kde mu mohli pomáhat žít a zdokonalovat se v malířském umění. Měl štěstí! Brzy se dostal do rodiny Derwiesů, do ruské rodiny pohádkově bohaté. Tady se seznámil s francouzskými malíři zvučných jmen, zejména uvádím jména Baudry, Bonnat a Cabanel. Brzy se v Paříži seznámil i s maďarským malířem, který tu měl opravdu vynikající umělecké postavení; jmenoval se Munkácsy.

Václav zanedlouho začal vystavovat své obrazy. Maloval zejména historické obrazy, proto musel studovat i dějiny. Bylo mu 27 let, ve Francii byl druhý rok a už dostal cenu pařížského Salonu v roce 1878. Seznámil se i se Sedelmeyerem, Rakušanem, jedním z mimořádně bohatých lidí v Paříži, který miloval a podporoval umění a byl sběratelem obrazů. Měl v Paříži velkou Galerii, nesoucí jeho jméno. Během I. světové války dal jako naturalisovaný Francouz vládu k dispozici svou Galerii, která byla tak velká, že z ní zřídili vojenskou nemocnici. Sedelmeyer měl upřímně rád Václava Brožíka a obdivoval jeho umění tak, že dovolil, aby jeho dcera Mina se za něho provdala. Milovali se a vzali se v roce 1879, to bylo Václavovi 28 let. Od toho dne se již nemusel starat o živobytí a mohl jít dál a výš. A on také šel! V 33ti letech dostává rytířský řád Čestné legie a o 6 let později důstojnický řád Čestné legie a krátce před smrtí se stal komandérem Čestné legie. Celkem měl 5 vyznamenání.

V pařížském Salonu vystavoval pravidelně od roku 1881 do roku 1900, s výjimkou let 1895 a 1896. V roce 1893 se vrací na krátkou dobu do Prahy jako profesor na Akademii výtvarného umění. V roce 1896 byl zvolen čestným členem Francouzského Institutu, jeho proslulé Academie des Beaux Arts. Brožík byl první a prozatím poslední český malíř, který byl členem tohoto slavného Institutu.

Hrob V. Brožíka v Paříži.

Vladimír Škutina.

Václav Brožík, český malíř, profesor pražské Akademie, člen České Akademie věd a umění, Commandeur de la Legion d'honneur a čestný člen Akademie des Beaux-Arts, zemřel v Paříži, v dubnu 1901 - bylo mu 50 let. Měl důstojný a oficiální pohřeb. Zemřel - jako šlechtic. Císař František Josef I. si ho jednou vybral, aby namaloval obraz členů jeho rodiny. Brožík přijal. Když však císařovna Alžběta byla v roce 1898 zavražděna v Ženevě, císař si nepřálaby byl obraz zakončen. Poděkoval Václavu Brožíkovi a povýšil ho do šlechtického stavu. Proto čteme na jeho hrobě na montmartrském hřbitově v Paříži: Václav de Brožík. V roce 1951, k uctění jeho památky, to uplynulo 50 let od jeho úmrtí, jsem vydal jako zvláštní číslo kulturní revue "Rencontres" knihu nesoucí jeho jméno. Je to

jediná francouzská kniha o V. Brožíkovi, má 96 stran a 13 reprodukcí. Za tu knihu jsem dostal v roce 1953 literární cenu dnešní Akademie Vauclusienne des Amis de Pétrarque. Brožík měl syna Maurice a dceru Olgu. Oba již odpočívají spolu s otcem na montmartrském hřbitově. Maurice zemřel v roce 1941, bylo mu 61 let. S paní Olgou jsem se seznámil až po válce. Pravidelně mě zvala a já ji navštěvoval. Ji děkuji za bohaté vyprávění o Brožíkově životě. Paní Olga zemřela 21. prosince 1955. Bylo jí 72 let.

Dr. Jaroslav Tiska, Paříž.

BENEŠ INN TAVERN
392 Eglinton Ave. W.

**Posloužíme Vám
7 dnů v týdnu!**

Obědv

Pondělí až pátek 12 do 2 odpo.

Večeře

Pondělí až čtvrtek 6 odp. do 12 več.

Pátek a sobota 6 odp. do 1 ráno

Neděle 6 odp. do 10 večer.

Live music

(čtvrtek, pátek a sobota)

U BENEŠŮ JAKO U MAMINKY

Pro rezervace volejte 481-1853

KOMENTÁŘ

Mezi kanadskými krajany panuje ještě větší zmatení pojmů než mezi krajany ve Spojených státech. Ve Spojených státech se ví, kdo je kdo. Česká krajanská cestovní kancelář v Chicagu uspořádá zájezd na Husákovu spartakiádu do Prahy. Prosím. Proti gustu žádný disputát. Ale Američané si nemusi "urovnávat poměry". Díky smlouvě z roku 1927. Kanadčané, kteří dostanou kanadské občanství už za tři roky, si "urovnávají poměry". Snad aby taky mohli jet na Husákovu spartakiádu. Přitom o každém zpěvákovi, který přijede ze staré vlasti, vytknou, že je komunist a zlobí se, že lidi jdou na Matusku. Titíž, kteří si "urovnali poměry". Neuvědomili si, že s "urovnáním poměrů" a s přísaháním věrnosti dr. Husákovi (což musí každý urovnávat podepsat) se dostali do dilema. Kdyby - nedej Bůh - vypukla válka, povolal by je korunovaný Opeňeč do zbraně a museli by válčit proti Kanadě! Proti svým vlastním lidem. K tomu se totiž urovnáním poměrů místopřisežně zavázali!

NOVÍ UPRCHLÍCI STÁLE PŘÍCHÁZEJÍ

Dokončení se str. 2.

technik Pavel Pekárek s rod. Edmonton, Alta.-technik Vlad. Pospíšil s rod., elektrikář Jar. Štefan s rod., chemik Lad. Hála s rod., návrhář Ivan Hýsek s paní, technik Mir. Prášek, automech. Josef Mlčuch s rod. a zedník Vlad. Kandra. Kelowna, BC -strojník Milan Zahraník. Williams Lake, BC -strojník Petr Jedlička s rod. a Pavel Páral s rod. Vancouver, BC -strojník Evžen Walter s rod., elektrikář Václav Jindra s rod., Luboš Čulen s paní Annou, el. inž. Juraj Vaňous s rod., elektrikář Jiří Mošna s rod. a lékařka Ivanka Rakušanová. Americký Fond pro čs. uprchlíky půjčil o V. Brožíkovi, má 96 stran a jejich rodinám na leten- a 13 reprodukcí. Za tu knihu jsem dostal v roce 1953 literární cenu dnešní Akademie Vauclusienne des Amis de Pétrarque. Brožík měl syna Maurice a dceru Olgu. Oba již odpočívají spolu s otcem na montmartrském hřbitově. Maurice zemřel v roce 1941, bylo mu 61 let. S paní Olgou jsem se seznámil až po válce. Pravidelně mě zvala a já ji navštěvoval. Ji děkuji za bohaté vyprávění o Brožíkově životě. Paní Olga zemřela 21. prosince 1955. Bylo jí 72 let.

Jaroslav Strnad:

VELKÝ PÁTEK

Psáno v Dachau na Velký pátek 30. III. 1945.

Motto: *Nedočkali se —
mrtví jsou . . .
V. Dyk*

Již několik desítek tisíc mrtvých je
a stále ještě, stále umírají.
Čas jde a lidé padají bezmocně v stopách jeho,
strašlivé hekatomby míru.
A na okraji té smrti houfné, smrti bez pomoci
několik věží stojí čestnou stráž.
A noc temná a cizí
bliká mrazivým, krhavým okem vraždivých drátů
jak věčným světlem.

Již několik desítek tisíc mrtvých je,
právě těch nejlepších z nás.
Je to tak velké provinění
jít do bitevní vřavy beze zbraně,
jen srdcem za své právo bojovat,
že nutno zaplatit tu šílenou odvalu smrtí,
jako ty tisíce?

Již několik desítek tisíc mrtvých je.
Několik desítek tisíc oněmělo provždy.
Ani posvátný nápis v mateřské řeči
rytmickým zázrakem krásy slov
ztroulé jazyky jejích neoživí.

Co smrtí jsem viděl po celém Německu!
S každým tím mrtvým zemřelo kus mého srdce,
zemřel jsem já.
Kulkou jsem umíral v Oranienburgu,
v Mauthausenu byl zabít a v Terezíně,
padl jsem hladem v Buchenwaldě a Neugamme,
v Nazweileru jsem hynul a v Dachau hynu,
do drátů skočil jsem ve Flossenbürgu,
plynem mě vraždili v Osvěčimí,
na tyfus, flegmonu, úplavici,
na zápal plic a na vodu v těle
na revírech všech koncentráků
jsem pošel za plotem jako pes prašivý.

A zatím co já jsem umíral,
mí bratři doma, mí rodní bratři
jásali nad tím
a udávali.

Bude to hříchem,
že na pomstu myslím?
Nikdo se neozval, nikdo nebránil.
Pouze mí drazí někde v skrytu doma
plakali vzlykavou přísahou věrnosti.
Když jsem jel svojí poslední cestou,
kamarádi, již mne přežili,
smeknuvše čapky na chvíli v zuřivém vzteku
vztyčili hlavy.

Však kde byly zvony, kde byly hrany,
jež řekly by okolí,
že zemřel člověk v práci?
A potom?
Potom už nic.

Jen surové ruce
vytáhly tělo mě bez piety
ze špinavé bedny otlučené,
aby je hodily čistému ohni
anebo k mrtvým kamarádům do jámy s vápnem.

Jaks měl rád svou ženu a dítě,
Riesle, Jene!
Jaks je měl rád!
Když jsi mi o nich vyprávěl v Mauthausenu,
měl jsi vždy oči zamlžené
tou horkou záplavou.
Jež od srdce stoupá člověku,
myslí-li na něco bolestně krásného.

I toho jitra
jsi na ně jistě myslil,
když s kamenem přetěžkým pro Tvoje záda,
zesláblá hubenou stravou a pekelnou dřinou,
běžel jsi po schodech,
po těch stodvaosmdesáti prokletých schodech,
po schodech nářků a smrti,
jež tolikrát do nebe vedly.
Chlěls na chvíli ulevit naběhlým nohám,
jež už Tě nechtěly nést,
a v běhu ses zastavil trochu.
V tom okamžiku prohrál jsi všechno.
Vrhl se na Tebe esák se zvířecím řevem,
holí Tě nadeřil do hlavy,
krví se otevřela
a krok Tvůj, beztak již bellavý,
zecla se zlomil.
A pak jak šílenec amokem stížený
rozdupal botami okovanými
Tvé tělo bezduché divokým čardášem. —
V poledne Tvé trosky přinesli kamarádi
a pro Tvou duši se nebe otevřelo.

A slunce dál svítilo
a nikdo hlas nezdvihl.

Tys zemřel hlady, Karle Hašlere.
a sen Tvůj o návratu se nesplnil.
Bože. Tvůj zrak tak zářil.
když jsi snil o tom.
co budeš dělat, až přijdeš zpět!
Zemřít ses zoufale bránil.
Chlěls žít!

Hlad Tě však zdolal.
Lze ještě pracovat, vážíš-li třicet pět kilo?
Lze ještě pracovat?
Byls kost a kůže.
břicho a stehna dávno jsi ztratil.
Ale tu touhu po rodné zemi,
tu jsi měl stále.
Poslední slova Tvá platila jí:
„Věřím, že vydržím a že se vrátím.“
Hodinu nato
skonals nám v náručí.
Byl Štědrý den.

A slunce dál svítilo
a nikdo hlas nezdvihl.

I k Tobě jsem viděl přicházet konec.
Tam v Dachau na revíře
tyfus Tě zardousil skvrnitým spárem.
Držel ses statečně, kamaráde Šimso!
Uprostřed špíny a vředů a vši
jako muž podlehl jsi v posledním zápase.
Nemohls mluvit,
již hrdlo Ti zasáhl smrtící paprsek agonie,
a jazyk Tvůj více neslyšel pokynů mozku.
A Ty jsi plakal
bezhlavou vřelostí srdce umořeného.
Ne pro svůj život unikající,
ten málo sis cenil,
pro ženu, Pavlíka a pro svůj národ.
Plakal jsi tiše, ale tím bolestivěji.
My všichni jsme plakali s Tebou.

A slunce dál svítilo
a nikdo hlas nezdvihl.

Ještě dnes vidím Tě, bratře Čapku.
Zestárš v poctivém díle.
Když jsem Tě poznal,
byls milým, šedivým starcem,
na lopatu a na rýč jsi nestačil tak,
jak žádali páni.
Byls vybrán na transport
s pěti sty jiných bez nohou a rukou,
chromých a slepých.

Vím, že Vám řekli, že jdete do lágru,
kde je dost jídla a žádné bití,
a možná domů.

Vezli Vás na autech,
po dva dny vezli.
Za tmy Vás složili,
do rukou ručniky dali.
„Již jsme v tom ráji, to jdeme se koupat!“
Však místo vody ze železných sprch
vpustili plyn!
Jak Ti as bylo, bratře Čapku,
když jsi to poznal,
když sis to uvědomil?

Začal jsi šilet
a s úděsným strachem hledati únik,
nebo jsi s klidem přijal svou smrt?

A slunce dál svítilo
a nikdo hlas nezdvihl.

A slunce dál svítí
a nikdo hlas nezdvihne proti těm vraždám.
Jen v duších našich každá Vaše smrt
vyryla krvavý šrám.

Již několik desítek tisíc mrtvých je
a stále ještě, stále umírají.
Ještě ne konec. A nikdo neví,
zda na živu zůstane.
Ale vy, kteří zpět přijdete,
co řeknete
těm rtům, které budou lačnět
a chltivě závidět vám první polibky?
Co dáte do těch prázdných náručí,
jež marně rozpínat se budou po lásce
u otevřených, čekajících dveří domovů?
A co vykouzlíte těm očím
oděným chudě v poslední naději,
kdy pramen slz již bolem vyschl?
Nechod'te k nim, když se zeseří,
tma halí útěchu do pláště smutku
a slova soucitu
jak kámen do temnoty zapadají.
Jděte k nim ráno
se slunce východem,
až den se vyleje přes oči hvězd.
Chladivý vánek změni žal v radost.
Mluvíte k nim zpřítu a bez okras,
jak to jste zvykli.
„Neplačte, děti a ženo.
váš táta zemřel jako muž,
jako hrdina,
s pýchou naň vzpomeňte
a v nitru mu postavte pomník.
Mamínko,
vy už nevěste hlavu,
že synek se nevrátil z bitvy o ideál,
a buďte naň hrdá.
že byl vašim synem,
jako já hrdý jsem
na kamaráda.“

Pochodem rázným,
ráz, dva — ráz, dva,
jdou šiky domů,
šiky vracejících se
po letech těžkých a bezradostných.
V zrácích jim plá
nádherná svobody.
Do práce živé a dobrovolné
nastupují,
ne hrdinové, ale prostí lidé.
A s nimi krokem rovným a pevným,
ráz, dva — ráz, dva,
jdou všichni mrtví bojovníci země,
co za šest let padli v koncentracích
na Velký pátek mé vlasti.

Kamarádi,
kteří jste zemřeli pro životy druhých,
kteří jste krví strašlivě prolitou
vzkřísili zemi umírající,
tu zemi Táhora a Vyšehradu,
dál nad ní bděte
a buďte jí zástavou smírného kladu,
odvahou k budoucím růstům,
dejte jí sílu
a pro věky radostný život!

Před 40 lety umíral v koncentračním táboře Dachau konvertita, novinář-mučedník, dr. ALFRED FUCHS

LADISLAV JEHLÍČKA:

NÁS MODERNÍ SV. PAVEL

Na břevnovském hřbitově v Praze je prostý pomník s nápisem PhDr. Alfred Fuchs, narozen 23. VI. 1892 v Praze, pokřtěn 29. VII. 1921 v Praze, umučen 16. II. 1941 v Dachau.

Těžké je o něm psát, protože psát o Alfredu Fuchsovi znamená vydávat se v nebezpečí, že se dopustíte svatokrádeže. V době inflace slov, v době, kdy všechno už tolikrát bylo řečeno, v době, kdy se psané slovo stává průmyslovým výrobkem, měl by o Alfredu Fuchsovi psát jen velký básník, jenž by neomylně vyhmátl nejprostší, nejméně otřelá slova, slova, která takřka nikdo nepoužívá a která zazní jen někde na samotách. Nedokážu to. Snad mi to odpustí.

Také by bylo možno mlčet. Alfredu Fuchsovi by to jistě nebylo proti mysli a snad by to bylo lépe. Jistě by se usmíval, kdyby četl tyto řádky. Nikoli pohrdavě, nikoli přezíravě —

on, jeden z našich nejznámějších žurnalistů v době mezi dvěma válkami, s takřka nepředstavitelnou, ohromující produktivitou — spíše pobaveně, vědouce, s laskavou shovívavostí profesionála, který ví, jak se to dělá, jak to chodí, jak na to. Otítel sv. Tomáše Mora, jenž mu byl vzorem, dostihl svůj vzor nejenom ve svatosti, byť dosud neoficializované, ale i v tom, čím velký anglický státník dodnes uchvacuje: byl to gentleman, a má-li to slovo vůbec jaký konkrétní význam, sotva o kom lze větším právem než o Alfredu Fuchsovi říci: byl to gentleman. Aloys Skoumal v něm vidí typ křesťana, na jaký jsme nebyli v intelektuálních kruzích zrovna bohatí...

ALFRED FUCHS
SE ROZDÁVAL

P. Silvestr Braitto mu kdysi tak trochu vyčítal, že se nesoustředil na jednu věc, na jeden obor, v němž by se byl patrně stal při svém obsáhlém vědění a fantastickém nadání světo-

vou kapacitou. Snad to bylo proti Fuchsově přirozenosti. Alfred Fuchs se rozdával. Rozdával se tak říkajíc v drobných: typ novináře, typ přednášče. Typ diskutéra. Absolvoval sta a sta přednášek ve velkých městech i na vesnicích, za přítomnosti mnoha set nebo jen několika desítek posluchačů, na kterých tou dobou žhavé téma, a takřka po každé té přednášce obyčejně vznikla živá, někdy mnohahodinová diskuse, z níž se posluchačům nechtělo. Alfred Fuchs vycházel diskutérům maximálně vstříc. Nesnažil se protivníka zdolat, nýbrž přesvědčit. Stejně jako G. K. Chesterton jistě i on vyznával, že základem každé plodné diskuse je vymyslet se co nejpoctivěji do stanoviska partnerova. Nikdy se nestalo, aby své nesporné intelektuální převahy využil a zneužil, aby nějakým nečistým řečnickým trikem „odrovnal“ protivníka. Co z toho? Fuchs nechtěl oslňovat, nechtěl se blýskat, chtěl získávat. Dařilo se mu to.

A stejně přesvědčivé bylo i to, co Alfred Fuchs ukládal do knih. Překladatel Heina a Gortha, Maxe Broda a mariánských hymnů psal o novinářích — své vášni — a jejich zákulisí, o propagandě v demokracii, o demokracii a papežských encyklikách, bránil moudrost proti chytrosti v politice, zamýšlel se nad myšlenkovou krizí po první světové válce, nad problémem autority, nakreslil dvě desítky výstižných portrétů světů, politiků a diplomatů. Svůj dobromyslný humor a neocenitelnou zkušenost shrnul do dvou knížek anekdot o řečnících a osobách duchovních. Na samém sklonku prozatímního míru mezi dvěma válkami, když se už broutilo všechno právo, napsal rozsáhlý kurs křesťanské státní vědy. Zajisté, mnoho z toho je poplatné době, v níž to bylo napsáno. To už je úděl žurnalistův. Ale i dnes v těch knihách najde čtenář také leckterý moudrý postřeh, věkověkou zkušenost, která zůstane věčně živá.

NEODEŠEL, VYTRVAL.
ZŮSTAL A ZEMŘEL
MUČEDNICKY V DACHAU

Alfred Fuchs mohl včas odejít. Byl varován, dokonce vyzyván, ba nucen. Odmítl, zůstal. Pak zatčení, koncentrák. Nelidský (ale je pravda, že nelidský? Vždyť to přece dělali lidé!) ztrýzněný a obalený ledovým krunýřem — (vehnal ho několikrát do potoka a nechali ho pak stát dlouhé hodiny v sedmnáctistupňovém mrazu u brány koncentračního tábora) — vytrpěl zdoluhavou mučednickou smrt.

Svědék komunista — (politickou příslušnost uvádíme jen proto, že i tato okolnost má své místo v apoštolském díle mučedníkův) — vypráví: „Viděl jsem doktora Fuchse stát u brány polozmraženého, v sedmnáctistupňovém mrazu, v mokřích šatech, ztuhlých na krunýř. Oblíčeje i ruce měl ztmavělé, doběla omrzlé. Mrznoucími rty se modlil. Nevím, co se modlil, ale na jeho tváři bylo vidět jakýsi podivný klid.“

PAVILION PRAGUE

V roce 1977 vytvořila skupina našich obětavců v rámci Karavany tak pěkný Pavilon Praha, že byl poctěn I. cenou v umělecké soutěži s ostatními středisky a všichni jsme byli hrdí na náš původ. Kulturní pořady byly znamenité a výstava, kterou pečlivě sestavil malíř Miroslav Pavliňák, byla prvotřídní. Na našem obrázku je Mistr Pavliňák první vlevo. Starostou Pavilonu Praha byl Bob Moravec, na obrázku první vpravo. Ten si vzal s hrstkou přátel do hlavy, že po několikaleté přestávce nadešel čas, aby se Pavilon Praha koncem června letos znovu uspořádal. Na schůzce min. týden se zástupci nejaktivnějších krajských organizací představili iniciátoři letošního Pavilonu Praha, který bude uvnitř a na nádvoří krajské restaurace "BOHEMIA" v č. 1055 Yonge St., Toronto. Byly podepsány smlouvy s muzikanty a s nájemcem restaurace. Část lokálů se promění v hospodu "U Palívce", nad kterou bude dohlížet Dobrý voják Švejk v historickém mundíru /Jiří Škoda/. Dvůr bude přeměněn na nádvoří starého českého hradu se starobylými před-bělohorskými českými standartami. Budou se prodávat nové české kuchařky, k tomu účelu vydané, panenky v národních krojích, pečivo, včetně perníkových srdcí. Kulturní program se pečlivě sestavuje, aby skutečně reprezentoval naši etnickou skupinu. Osoba "Královny Pavilonu Praha" bude překvapením pro celou naši krajskou veřejnost. Co je potřeba? Čas kvapí a hledají se dobrovolníci na všechno možné! Kteří umí nejen organizovat, ale i makat. Pak dárce dolarů. Volejte: Bob Moravec 488-0985!

OPOŽDĚNĚ: K výročí Z. Kalisty

JAROSLAV OPAT, Československo

Historik Zdeněk Kalista se dožil 22. července 1980 požehnaného věku osmdesátilet. Za svého života vydal asi třiaosmdesát knih kromě velkého množství článků a recenzí. Hlavním směrem Kalistova badatelského zájmu je období baroka. V jeho bohaté tvorbě zeje však „proluka“ osmnácti let. Tehdy nepublikoval pod svým jménem nic. Jsou to léta mnohazoborná, jimiž musela projít i celá československá historiografie.

Po Únoru 1948 byl Zdeněk Kalista jako jeden z prvních učitelů odstraněn z Karlovy univerzity. Vzápětí se stal jedním z terčů pseudo-vědecké ex offio kritiky; kritiky, která vulgárně, neurvale páčila prakticky po všech vědeckých předvěcích „školu“ v oblasti společenských věd, pokud se včas nepřihlásili k marxismu a ke KSČ. Kalista tak neudělal. Proto musel i on v době vrcholící vlny perzekucí a politických monstrprocesů zaplatit daň — krutou. 16 srpna 1951 byl zatčen a 5. července 1952 odsouzen za domnělou velezradu a podvracení republiky k 15 letům vězení. 3. března 1960 byl z vězení propuštěn, po dalších šesti letech, v červnu 1966, byl v plném rozsahu soudně rehabilitován.

Dvacetiletá odyssejská cesta byla, zatím, dostojně uzavřena v červnu 1968 na Filozofické fakultě Karlovy univerzity, odkud byl v roce 1948 vykázan. Akademické orgány univerzity rozhodly povolát Kalistu v hodnosti mimořádného profesora k přednáškám z historie. Přednášet však nezačal. Po 21. srpnu 1968 to nebylo znovu možné.

V rozmezí let 1966-1971 vydal Zdeněk Kalista pět vědeckých prací, knižku vzpomínek na své přátele-básníky v letech mladosti a také vyšel jeho překlad knihy M. Bellonciové „Lucrezia Borgia, její život a její doba“. Malokdy se podařilo jednomu autorovi kolem sedmdesátky tolikrát a vždy hodnotně předstoupit před své čtenáře. Zde se vnučuje otázka: kde se brala a bere v tomto fyzicky spíš subtilním než atletickém muži ona nevšední energie a velká mravní síla, která mu umožnila nejen si uchovat duševní svěžest po devíti letech věznění, přenést se po propuštění z vězení přes první, v sociálním ohledu velmi obtížná léta a nakonec se ještě vypnout k obdivuhodné vědecké tvorbě?

Na Kalistův myšlenkový vývoj poukázal již dříve jeho blízký druh a generační vrstevník Doc. Dr. František Kutnar. Upozornil na dvojí konverzi, k níž v Kalistově myšlen-

kovém vývoji došlo: konverzi sociálních a politických představ, tj. vývoj od ateismu zpět ke katolictví a od sociálního, marxisticky orientovaného revolucionářství ke křesťanskému chápání demokracie; dále je to konverze metodická v oblasti přechodu z citového subjektivismu básníka do racionálního objektivismu vědce.

U brány, již do chrámu historie vstupoval, jej vítal a první léta provázel prof. Pekař, ředitel Historického semináře na Karlově univerzitě a přední příslušník již druhé generace Gollovy historické školy. Byl to nejen velký historik, ale i zkušený pedagog. Pekař navrhl mladému a talentovanému studentovi jako téma jeho disertace postavu Jana Černína z Chudenic. V létě 1923 začal Kalista studovat archivní prameny, a rok později práci obhájil a 11. října 1924 byl promován na doktora filozofie. Současně začal pracovat jako asistent Historického semináře, v roce 1931 se habilitoval. Jmenován profesorem, jež bylo připravováno v roce 1938, bylo zmačeno Mnichovem a nacisty nařízeným zastavením výuky na českých vysokých školách v listopadu 1939. Po roce 1945 nebylo Kalistovo jmenování provedeno hlavně pro odpor komunistů.

Již na přelomu dvacátých a třicátých let patřil Zdeněk Kalista k nejvýraznějším postavám české demokratické inteligence. Počátkem října 1938, po mnichovském diktátu, byl pověřen zástupci vědeckých,

kulturních a uměleckých pracovníků, aby napsal protest — výzvu československé inteligence „Celému vzdělanému světu“. Jim připravený text byl představen: těchto organizací schválen, přeložen do hlavních světových jazyků a rozeslán do světa a zveřejněn také v domácím denním tisku v neděli 9. října 1938.

Vědecky pracoval a své práce publikoval Kalista i za války. Vedle řady prací z dějin baroka vydal i monografii o svém, v lednu 1937 zesnulém učiteli Josefu Pekařovi. Nejzávažnějším dílem, jež tehdy napsal a po válce roku 1947 vydal, jsou jeho Cesty historikovy, filozofické vyznání autora k otázkám metody a metodologie vědecké práce — dílo, jemuž ani více než tři desetiletí neubralo na závažnosti a vědecké hodnotě.

Láska k historii a až do konce opravdový přístup k životu doprovázely Kalistu nejen v době jeho mladosti. Pomohly mu přežít, uchovat si nezlomenou mysl i v dlouhých letech věznění. A nejen to. Zalál dal jeho staré lásce ještě vyžrát, vyrůst, zesílit. Po letech vzpomínal, že to byly především pohledy do minulosti, „do světa přelého“, které ho posilovaly.

Zdeněk Kalista je nejen vynikající český historik, ale i velká mravní osobnost vůbec. Nelze nelitovat těch dlouhých let, kdy nemohl působit jako vědec a zkušený pedagog při výchově nových generací historiků. Utěchou je, že jeho dílo zůstává současníkům i příštím generacím, aby těšilo, obhacovalo i podněcovalo k nové tvorbě ty, kdož si k němu sami najdou cestu.

"Nár. Politika"

HUDEBNÍ NÁSTROJE

SE SLEVOU AŽ 30 PROCENTNÍ VÁM DODÁ

JIŘÍ DANEŠ

Známý jako dirigent čs. rozhlasu a TV a jako klavírista u Benešů.

Dříve, než zakoupíte jakýkoliv hudební nástroj, zavolejte

TORONTO 266-1659

Nikde nekoupíte za výhodnější cenu. Odborně poradím.

KANADSKÉ STŘEDISKO PRO ČECHY A SLOVÁKY

Kdo měl možnost vidět poslední krajanův program na torontské multikulturní TV stanici č.47 v sobotu dne 28.3., dověděl se, že korporace Harbourfront projevila souhlas s návrhem čtyřčlenného vedení krajanůvho družstva, které si vzalo za úkol postavit v Torontě skutečně reprezentační kulturní a rekreační středisko pro lidi našeho původu. Do všech nutných podrobností dokumentovaný návrh měl skoro 100 stran a obsahoval předběžné objednávky místa v novém středisku, jak se strany našich aktivních organizací, tak od našich podnikatelů. Předsednictvo družstva je čtyřčlenné; dva zastupci jsou z českých zemí a dva ze Slovenska. Předsedou je Jan Kůstka. Vedení projektu spolupracovalo úspěšně se skupinou našich inženýrů a stavitelů, v čele s architektem Václavem Kuchařem. Z televizního programu bylo jasné, že za plánem 100% stojí poslanec federálního parlamentu našeho původu Otto Jelínek. Také on prohlásil, že je to příležitost v historii naší etnické skupiny vyjímečná a že by bylo hříchem ji nevyužít.

Ze všech skupin našich krajanů má tato skupina našich inženýrů a architektů z posrpnové vlny vliv a význam stále větší a větší. Sešli se 15. října 1976 neformálně ve společenských místnostech Klubu architektů v Torontě, aby se navzájem líp poznali a poradili se o plánech do budoucna. Iniciátory schůzky byl arch. Kuchař a inženýři Kadlec a Kodeda. Nyní tito lidé spolupracují na všech třech projektech východně od tržnice sv. Vavřince a na Harbourfront.

Každý obyvatel projektu "Harmony A" má možnost parkovat auta v krytém parkovišti a nad ním má každý dvorek s malou zahrádkou. Z parkoviště jsou soukromé vchody přímo do jednotlivých domků. Důraz na co nejvíce zeleně. Všichni si bydlení chválí. Členové družstva sami určují výši nájem.

Na první pohled se projekt zdá být tak komplikovaný a tak nákladný, že se některým krajanům kritikům jeví jako neuskutečnitelná pohádka či fantazie. Stále větší a větší počet našich krajanů ze všech přistěhovalcských vln však vidí, že je to plán reálný. Hlavně na základě faktu, že vedení plánovaného střediska má ve svých řadách zkušené pracovníky ze dvou už hotových družstevních projektů bytových pro naše krajany - sídliště "Harmony A" a sídliště "Harmony B". Oba projekty stály několik milionů dolarů a dnes stojí. Svědčí o tom obrázky na této straně. Co dokáže iniciativní duch a technický talent! Protože oba projekty byly uskutečněny hlavně našimi přistěhovalci po roce 1966, je to vlastně trvalý pomník jejich životnosti v historii naší krajanůvské větve v této zemi. Z obou projektů má už dnes užitek celá řada našich krajanů. V novém projektu na Harbourfront budou také byty pro starší občany našeho původu s nižším nájemem, než kde jinde, krajanůvské obchody a restaurace, auditoria, klubovní místnosti, tělocvična, divadlo, velký společenský sál a pod. Bude to visítka našeho života a naší kultury, o jaké se nám ani nezdálo. Kdo má zájem o spolupráci, může se spojit přímo s p. Janem Kůstkou na č. 368-8109 nebo 368-2861. Pokud se týče projektu "Harmony B", který má být dokončen v dohledné době, nachází se na rohu Parliament St. a Longboat Ave. Na střeše budovy vlaje československá vlajka, vedle kanadské. Je to 5 minut pěšky od jezera Ontário a 10 minut pěšky od divadla O'Keefe. Některé družstevní domky a některá condominia nejsou dosud obsazena a vážní zájemci se mohou dovědět další podrobnosti osobní návštěvou v č. 32A Henry Lane Terrace, každý všední den od 5 do 7 hod. večer nebo v sobotu dopoledne. Telefon je: 368-2861. Vedoucím družstva je dr. Mojmír Chromec, jeho zástupcem Jan Kůstka. Požádali nás, abychom sdělili naši veřejnosti tuto zprávu: "Harmony B" nabízí členství a ubytování od 1. července t.r. Zároveň se hledá pro celý projekt hlavní správce /General Manager/, který by spravoval - fyzicky a finančně - 78 jednotek družstva. Plat podle dohody, ubytování v projektu. Navíc hledá družstvo "Harmony B" správce domu /angl. název je superintendent/ pro úklid a drobné opravy. Plat dle dohody, ubytování v projektu. Osobní návštěva v kanceláři nutná.

Dokončené a plně obsazené družstevní domky projektu "Harmony A". Celkem 30 jednotek, vynikající evropskou elegancí. Vystavěno podle návrhu architekta Václava Kuchaře z posrpnové vlny. Většina obyvatel jsou naši krajané.

Skoro dokončený projekt "Harmony B", zvaný též "Harmony Court". Má 78 jednotek; z toho je 15 družstevních domků s třemi ložnicemi, 21 bytů o dvou ložnicích a 42 bytů s jednou ložnicí. Parkoviště je pod budovou, na střeše se mohou residenté opalovat nebo se těšit vyjímečným pohledem na panoráma Toronta. Navrhl arch. Kuchař, stavbu provádějí většinou naše firmy.

ZPRÁVY Z KANADY

Komentátor Lubor Zink napsal v "Sun-u", že SSSR má 40 výcvikových středisek pro mezinárodní teroristy. V ČSSR jsou 2 centra: v Doupově a v K. Varech. --Amnesty International má nyní pobočku i v Mississauga. --Fa. Hofer Industries, 1221 Matheson Blvd., Miss. má volná místa pro strojírníky. Tel. 624-0345. Majitel: D. Umlauf. --A. Daičar nás upozornil, že zesnulý "Mr. Canada" - John Fisher, měl vřelý poměr k Čechům a Slovákům v Kanadě. Pocházel ze Sackville, N.B. --P. Brimelow a krajan Peter Newman jsou zapleteni do novinářské kontraverze. --Novým předsedou torontské oblasti Kanadského Polského Kongresu se stal J. George Burski. --Čs. tužky se prodávají 10 za 99 centů pod jménem Granada. Dováží Pragotrade v Rexdale, Ont. --Od 1.3. je min. mzda v Ontáriu \$3:30 za hod. --Podle sovětského defektora Guzenka pracoval šéf britské protišpionáže Hollis pod jménem "Elli" pro SSSR. --Kan. zahr. ministr navštívil nedávno Maďarsko. --L.B. Silva /pův. z Azor/ a Roberto Roberti /pův. z Itálie/ byli v Torontě pověřeni udělováním kan. občanství. --20 osob bylo jmenováno v Ontáriu lo fed. poradního sboru pro multikult. záležitosti. Mezi nimi je Steve Kučera z Alvinston, Ont., slovenského původu. --Kanada přijala v r. 80 celkem 3.700 uprchlíků ze střední a vých. Evropy, většinou přes Rakousko. V tomto roce to bude asi 4.000 osob. --P. Worthington lamentuje v "Sun-u", že převážná většina sovětských agentů ve svob. světě od roku 1917 měla falešné kanadské pasy, včetně Trockého, Tita atd. --TV Ontario uvádí 2 pravidelné programy o nově příchozích: "Newcomers" a "Newcomers Update". --V příští hok. sezóně má v NHL legálně hrát Hlinka, Martinec, Ebermann a Bubla. --V Torontě zemřel velitel polského letectva v Anglii za 2. války gen. Ujejski, 89. --M. Zlámál dostal od Can. Ethnic Journalist-klubu 9.4. diplom za úspěšné TV programy v minulosti. --V prov. parlamentu je 5 poslanců ukrajinského původu. --V Torontě se týdně otevírá 18 nových restaurací. --Přes 18 milionů dolarů ročně se dostává do rukou SSSR, po zemřelých Ukrajinách, Estoncích a pod., kteří nezanechali poslední vůli.

SVOBODNÝ SVĚT

46 sovětských KGB a GRU agentů pracuje ve Spoj. národech v New Yorku, chráněni dipl. imunitou. --Solženicyn píše v Cavendish, Vt. novou knihu. --Za posledních 10 let uteklo z kom. zemí vých. Evropy 350.000 odob. --Britský list "Financial Times" jmenoval L. Walesu "Mužem roku". --V NSR vyjdou Eichmannovy memoáry. --ČSSR odmítlo vstupní visum rak. občance Sonji Balunové. --2 čs. diplomaté byly vykázány z Francie. --Norská vláda povolila skladování am. vojenských zásob a zbraní. --V "Committee for the Free World" v New Yorku jsou z našich: J. Horák, F. Bregha, V. Holešovský a Pavel Tigrid. --Dr. Mengele z Osvětimi pracuje jako lékař v okrese Dror v Uruguayi. --V NSR požádal o asyl dirigent M. Šostakovič se synem, ze známé sov. hudební rodiny. --Rozpočet pro RFE byl zvýšen! --V New Yorku právě dávají Janáčkovu "Lišku Bystroušku" a "Věc Makropulos". --Britské "Times" uveřejnily interview s jistým A. Dolgoroukym, který se vydává za syna posledního ruského cara. Žije v Madridu. --V NHL hraje 18 hokejistů ukrajinského původu, např. Bossy, Babych, Federko, Maruk, Lysiak, Zuk, Smil atd. --Z Egypta byl vykázán sovětský diplomat pro špionáž. --N. Koroljuk, který ve Vídni požádal o asyl, měl sebou kufr tajných dokumentů. --Na všeobecnou žádost budou am. TV stanice opět dávat film "Invasion", který pomáhal filmovat Z. Mlynář.

DOŠLÉ POZDRAVY

Rodina Daczických z Feldkirchen, NSR, která žádá o vystěhování do Kanady. --Rodina Baerova/Švédsko/ z dovolené v Singapuru. --K. Herman s přáteli z Austrálie. --Jos. Řehořek z Glendale, Ca./žil v Manitobě/. --Rodina Večeřova z Mississauga. --Alois Fogl/Montreal/ z Floridy. --Red. Josef Josten/Anglie/ z Washingtonu. --Boučkovi /Lindsay/ z Texasu. --Manželé Hýskovi z Bad Kreuzen, Rakousko. --Rev. A. Stanislav s paní/Barons, Alta./ z Cook Islands v Pacifiku. --J. Broušek/Toronto/ z Washingtonu. --Em. Kludský z Bad Rappenau, NSR. --Emil Vondál/Bern/ z Tyrol. --M. Švehla/Švýcarsko/ z Abano Terme, Itálie. --O. Chomrák z Venezuely. --Jirouskovi, Mnichov. Všem za pozdravy srdečně děkujeme!

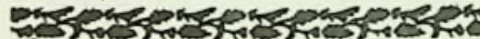
Nová rasa koní „Kladrubi-Cobs“?

V jediném rakouském hřebčínu s chovem koní Welsh Cob, - Gschwendthof v Maria Anzbach v Dolním Rakousku byl podniknut pokus vytvořit novou rasu koní podle návrhu někdejšího ředitele Španělské školy ve Vídni plukovníka Podhajského, který zde trávil poslední léta svého života.

Pik. Podhajský jezdil v hřebčínu Gschwendthof koně Welsh Cob a byl názoru, že „kdyby se podařilo převést chody těchto koní na většího lehčího koně, vznikl by kuň mých snů. Musel by mít „španělskou akci“ s trochu větším podílem klusu a měl by být o něco větší než lipicán“.

Ewald Welde, který hodlá v hřebčínu Gschwendthof někdejší představy pik. Podhajského naplnit, vybral jako matku kladrubskou bělku, protože „starokladrubský kuň je původně španělského původu, až do roku 1918 sloužil jako kuň pro ceremoniální zápieže vídeňského dvora a je o něm známo, že vchování cizí krve zůstalo v posledních 400 letech bezúspěšné. Avšak přibuznou krev, jako jsou lipicáni, přijme. Věděli jsme, že Welsh Cob má mnoho španělské krve a proto jsme se rozhodli za otce vybrat hřebce Cob“.

Cesta k nové rase Kladrubi Cob je v hřebčínu Gschwendthof otevřena. Jedno spřežení této nové rasy zvítězilo v roce 1979 na mistrovství Rakouska v kategorii dvouspřeží. Také na nedávné přehlídce ušlechtilých koní v Ising n. Chiemsee slavili Kladrubi-Cobs velký úspěch. K poctění památky pik. Podhajského jim bylo dáno jméno „Podhajského bělouši“.

SLOVENSKÉ GRÉCKOKATOLÍCKE BISKUPSTVO V KANADE

Vatikánský denník *Osservatore Romano* 14. decembra 1980 priniesol túto úradnú správu:

„Svätý otec Ján Pavol II. ustanovil v Kanade biskupstvo sv. Cyrila a Metoda pre slovenských gréckokatolíkov so sídlom v Toronte. Zároveň vymenoval za prvého biskupa novozriadeného biskupstva Jeho Excelenciu Michala Rusnáka, titulárneho biskupa cernického, doteraz Apoštolského vizitátora tých istých slovenských gréckokatolíkov.“

Michal Lacko

FEJETON

JDI A KUP SI MELOUN!

V sobotu se nikdy nechodilo k řece: svátečně oděny, a děcka za ruku, v zástupu, ubíraly se dámy manželům naproti. Vlak přijel a z několika desítek hrdel se ozvalo vřeštění: "Alenko, hele, tatíček!"

Obtížení balíčky, vystupují páni z vlaku a mužský sbor skanduje v odpověď: "Celej tejden sem se na vás, děti, těšil!" Průvod, jako štrůdl, spěje pak ke vsi.

Okamžik - a obec se zdá vylihněna: dvojice mizí v chalupách a vilách. Ve vsi neviděli člověčka. Z oken, která se najednou zavírají, lze slyšet: "Tak di přece, milánku! Di a kup si meloun!"

Pak lze vidět děcka vystrčená ze dveří, která se svobodně potloukají po vsi. V celé vsi nelze dostati meloun. A děcka bezútešně bloudí tam a sem, s padesátníkem v ruce.

Teprve po dlouhé, předlouhé chvíli, možno slyšet mámy, svolávající děcka k chalupám.

Tak, tak! Tak to bývalo vždy: "Di a kup si meloun!"

To se tak v kraji říkalo od nepaměti... Pokud se tu neobjevila paní Helcmanová!

Ještě jednoho dědečka máme v naší krajské obci: jmenuje se Richard Seger a je z poúnorové vlny. Pro změnu nepřinášíme fotografii jeho, ale novorozeněte. Krásná holčička se jmenuje Kristýna Dvořáková a narodila se 10. listopadu 1980. Její maminka se jmenuje Jana, roz. Segerová a její tatínek Jaroslav Dvořák, z posrpnové vlny. Jana je členkou skupiny Masaryk Dancers a už svou dcerku také do skupiny jako tanečnici přihlásila.

HUMOR

DĚDEČEK UTIKAL po ulici a těžce dýchal.

„Proč tak běžíte?“ ptal se ho známý.

„To mi nařídil lékař.“

„To snad není možné - ve vašem věku?“

„Ano, řekl mi: Dědečku, už nechte toho povídání a hezky běžte domů.“

„SLEČNO, zpíváte?“

„Ne. Vy něco slyšíte?“

„PANE DOKTORE,“ prosila žena pschiatra, „vyšetřte mého manžela. On řekne, že člověk může být neviditelný.“

„Jak se to projevuje?“ tázal se lékař.

„Pořád mi opakuje, že mezi námi je někdo třetí, a když se ho ptám, kdo to je, rozčílí se a říká, že to musím vědět nejlip já.“

OSAMELEHO NÁJEMNÍKA ve třetím poschodí přepadl katar hrtanu, takže jen šeptal. V naději, že lékař, který bydlí o poschodí níž, má kloktadlo, zazvonil u jeho dveří. Otevřela lékařova sličná manželka.

„Je pan doktor doma?“ zeptal se muž sotva slyšitelným šeptem.

„Není,“ odpověděla paní rovněž šeptem, „pojdte dál.“

Ale dnes jsou lidé rafinovaní. Představte si: přijeli v sobotu oba. I pan Helcman i pan Uršina. Však je pan Uršina taky ještě mladý člověk a taky má svou paní rád. Ale paní Helcmanová si holt nikdy neodpustí člověku sáhnout na čest.

Dobře ví paní Helcmanová, že pan Uršina přijel taky. Vždyť oba páni seděli spolu v jednom kupé. Jako všechny, mohla paní Helcmanová fikt své Dášence: "Di a kup si meloun!"

Ale paní Helcmanovou je slyšet, která praví: "Di, Dášenko - di si hrát k Uršinovým!"

K tomu paní Uršinová nemůže mlčet. Vybíhá z chalupy:

"Tak, tohle je pěkný! Tak vona si Dášenska má jít k nám hrát! Tak vy si myslíte, že k nám už si můžou děti chodit jen tak hrát? Svýho vlastního Venouška pošleme, aby si šel koupit meloun, ale cizí si necháme u nás hrát. Kdepak! To se moc mejlíte! Dyk vy dobře víte, že můj přijel taky! A můj není nic horšího než váš! Můj je jako ty jiný a každému to dokáže! Tak jen ať si de Dášenska koupit meloun - nebo jak nám vleze přes práh, tak ji přerazím!"

Paní Helcmanová s paní Uršinovou dostaly před soudem každá svou pokutu. Ale tu Helcmanovou snad měli popravít: nebylo kdy slyšáno takové urážky: "Di, Dášenko, - di si hrát k Uršinovým!"

U nás v kraji odjakživa platí: "Di - a kup si meloun!"

IN MEMORIAM

NAŠI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Karel Gott a dřeváky

Podarilo se nám vypůjčit si pěknou fotografii nedávno zesnulého kolegy-novináře z poúnorové vlny Jaromíra Netíka. Narodil se v Hradci Králové 11. dubna 1922, zemřel v Chicagu 5. ledna 1981. Za ním je Kamil Bena z Radia Svobodná Evropa.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ
A EXULANTŮ

Předseda Čs. Federální Rady, dr. Jiří Kotas, přednášel 2. dubna na Sir Wilfred Laurier University ve Waterloo na téma "Communist Control in Czechoslovak Universities 1948-1980". Po přednášce byl pozván na seminář, kde odpovídal na dotazy ohledně sovětského plánu na anexi Československa. --Hledá se: Vlad. Pára, záp. letec, dnes v Austrálii? Také: Jar. Kohout s paní Danou z Bochovece u K. Varů. --Na dotaz sdělujeme, že Rostislav Voženílek zemřel v Mississauga v listopadu 1978 na srd. záchvat. --Ve Washingtonu bylo započato se stavbou České národní kaple. --Adina Mandlová a její manžel žádají z USA o stálý pobyt v Kanadě. --J. Kovářik přesídlil z Edmontonu do Vernon, BC. --O nově přichozí v Hamiltonu se stará M. Sípál, tel. 527-5796. --Pro farmaceutiky - zkoušky v Kanadě předepisuje: Pharmacy Exam. Board, Suite 303, 123 Edward St., Toronto, Ont. M5G 1K2. Tel. 979-2431. --Carola Vynášková píše o bytových novinkách ve "Star-u". --16. 5. začíná v Montréálu XXXIII. Kongres Čs. nář. sdružení, nazvaný "Kongresem Pavla Javora". --Sl. Špačková vyhrála Oskara za nejlepší herecký výkon ve filmu "Coal Miner's Daughter". --"Uranový král" Š. Roman oslavil "60". --MUDr. S. Hontela přesídlil z Montréálu do Edmontonu. --Sháříme "Proměny" č. 4/15 z roku 1978. Dík předem!

V Haarlemu v Holandsku vydali pěknou desku na počest 40. výročí založení místního hud. tělesa, které diriguje Josef Staněk. --Ze Schalkham, NSR, žádá do Kanady Milan Káňa s rodinou. --3. 4. zemřel v Mnichově dr. L. Linczényi, který před lety působil na Batavě. Bylo mu 71 let. --V Clevelandu, Ohio, zemřel 23. 2. býv. pokladník pražské Sparty Jiří Traub, 82. Byl činný hlavně ve Svazu čs. sportovců v zahraničí. --Zd. Mácal dirigoval s velkým úspěchem několik hud. těles nedávno v USA. Žije v Luzern ve Švýcarsku. --Standa Mazouch chce z hipping, Rakousko, emigrovat do Kanady. --V Londýně zemřel 21. 1. hrdina Bitvy o Anglii a býv. velitel čs. 312. stíhací peruti, RAF, pplk. gšt. Tomáš Vybíral, DFC. Bylo mu 69 let. --Václav Kopecký t. č. v Aschaffenburg, NSR, se zajímá o Kanadu. /S býv. ministrem informací příbuzný není./ --Fred Bartoš a jeho paní oslavili v Toledu, Ohio zlatou svatbu. --List "Arizona Republic" napsal 12. 2. pěkný článek o české spisovatelce Mile Pachnerové-Skálavé. --List "Chattanooga Times" přinesl serii článků z pera prof. Karla Hujera pod názvem "Lessons of the past". Ocenil náš článek o umučeném p. farářovi Toufarovi. --Al. Guenzl, 655 Blaxland Rd. Sydney-Eastwood, NSW, 2122, Austrálie, by si rád vyměňoval s někým v Kanadě použité známky. --"Dobře vypadající žena lékaře v rozvodu, dnes v NSR, by si ráda dopisovala s přítelem v Kanadě/USA". Adresa v redakci. --Předsedou Sparty Chicago je Mirek Rys. --V Paříži jednal P. Tigris o užší spolupráci s Jiřím Pelikánem a skupinou "Listy". --Konfrontace ve Švýcarsku vydala knížku "Na Západ je Cesta Dlouhá", o osudech B. Modrého a jeho druhů k čs. kom. věznicích. --V N. Yorku vyšla angl. kniha "State Secret No. 1" o B. Laušmanovi z pera Š. Pagáče. Cena \$10. --V Düsseldorfu, NSR, hrají hokej Jar. Mucha a Fr. Chlupáč. --V Anglii požádali o asyl A. Pisánská a Jiří Musil. --V NSR žije cyklista Jar. Poslušný. --G. Sitta odletěl z NSR do Austrálie. --Dialog ve Frankfurtu organizuje zájezd na pravé krajské dožinky do Končenic v Jugoslávii. --A. Krejcar a P. Černý s rodinami, t. č. v Rakousku, žádají do Kanady. Ujeli z ČSSR na saních tažených koňmi v lednu t. r. --Fotbalista Josef Masopust oslavil "50" v Belgii. --V Los Angeles, Cal. byl založen Literární Fond Jana Zahradníčka. --Rada svob. ČSR vydala reprint projevů TGM "O bolševictví". --Známý člen teamu LTC Praha dr. Z. Peters zemřel náhle v N. Yorku. Bylo mu 72 let. --MUDr. Ed. Dvořák ocenil dvě kapitoly z knihy Jana M. Kolára "Listy němému příteli". --"Egon Hostovský Memorial Award" dostal letos Karel Pecka za knihu "Motáky nezvěstnému", která vyšla u Škvoreckých. --Opus Bonum v NSR uspořádá v polovině května t. r. Symposium "O české duch. kultuře 20. století v životě české společnosti". Předsedou je opat dr. A. Opasek. --L. Sláma nám poslal článek, v kterém nesouhlasil s některými vývody V. Škutiny v článku o J. Werichovi. Postoupili jsme jej našemu spolupracovníkovi V. Š., který nejasné body vysvětlil. --Krajané v Londýně v Anglii se hráli Kvapilovu "Princeznu Pampelišku". --Gen. tajemník Rady svob. ČSR je Jar. Zich. --Předsedou SVU je prof. Leopold Pospíšil z Yale University. --Senát státu Michigan odhlasoval nedávno uznání zesulé pí Štěpánce Čechové z Owosso jako resoluci č. 887. --Dcera Václava Majera, Irma, se 20. 3. provdala v College Park, Md. za J. B. Godfreyho. --Vavro Ryšavý oslavil "70". --Chartista Otto Černý popsal ve švédském tisku své věznění na Mírově. --Dr. Z. Müller napsal pro FAO knihu "Feed from Animal Waste". Působí v Singapuru. --Zedník L. Bančák se v Trais- kirchenu dostal do křížku s rak. zákony. --Býv. osobní tajemník gen. Svobody /od r. 1939/ plk. dr. M. Štěpánek žije v exilu v Düsseldorfu, NSR. Je rovněž přesvědčen, že Husák plánuje úplnou anexi ČGSR k SSSR. --"Vyučený jemný mechanik t. č. ve Švýcarech, hledá kontakt s Kanadou". /Adresa v red./ --Msgr. Ludvík Němec z Filadelfie byl vyznamenán na Tempe University. --I naši krajané jsou varováni, aby během dovolené na Hawaji nechodili s půvabnými Hawajkami na odlehlá místa, kde mohou být snadno okradeni. --Natáčí se film "Zločin s hokejisty".

ORGANIZUJEME PRICESTOVANIE
Vašich příbuzných z Československa

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku. -- Vybavujeme aj zájazdy na juh -- Florida, atď, ako aj na ostrovy.

world travel

Zmenáreň cudzích valút
Založené 1951. Majiteľ Harry HEITLER
COMPUTERIZED RESERVATION

WORLD TRAVEL SERVICE Limited
258 College St. (roh Spadina)
Toronto, Ontario M5T 1R7 / Telephone 979-2171

Doporučujeme našim čtenářům, aby při nejbližší návštěvě města Kitchener, Ont., zašli také do krajské restaurace Market Cellar Dining Lounge, 15 Scott St., tel. 743-8862. Mají znamenité obědy a večeře. Majitel B. Jarsch s paní Vás rádi uvidí. V neděli Vás pobaví muzikou Karel. Losátka z Prahy.